

עמ"ת 10954/10/14 - מדינת ישראל נגד ב ח

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 10954-10-14 מדינת ישראל נ' ח
תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת תמר נאות פרי
העוררת מדינת ישראל
נגד
המשיב ב ח

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופט בכר), מיום 5.10.2014 במ"ת 4740-10-14.

רקע כללי -

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום בו נטען כדלקמן: בתאריך 30.9.2014 סמוך לשעה 19:00, תקף המשיב את המתלוננת, אמו, בביתה בכפר ... , באופן שדחף אותה והדף אותה לעבר הקיר, ותוך שהוא מאיים עליה באומרו: "אני ארצח אותך בנשק, את תמותי". עוד נטען בכתב האישום כי כחודש לפני האירוע הנ"ל, איים המשיב על המתלוננת בכך שאמר לה: "אני ארצח אותך, לא ייקח לך הרבה זמן עד שתמותי, את צריכה למות, את לא צריכה להישאר בחיים". עקב האמור, כתב האישום מייחס לעורר עבירות של אימים ותקיפה סתם.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה כנגד המשיב בקשה למעצר עד תום ההליכים. במהלך הדיון שהתקיים בבית המשפט קמא, הסכים הסניגור לקיומן של ראיות לכאורה (וכנראה גם לקיומה של עילת מעצר) וביקש לטעון לגבי חלופת מעצר. בהמשך - נחקרו שני מפקחים מוצעים, ושני הצדדים טענו באשר לבקשת המעצר.
3. בהחלטת בית המשפט קמא, נשוא הערר, קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה, כי קמה עילת מעצר אך כי ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות החלופה שהוצעה, מעצר בית מלא בבית אחותו של המשיב ב... , בפיקוח של האחות ושל בעלה.

הערר הנוכחי -

4. בהודעת הערר, כמו גם במהלך הדיון, טענה העוררת כי אין די בחלופה שהוצעה, בנסיבות. מנגד, המשיב סומך ידיו על החלטת בית המשפט קמא.

דיון והכרעה -

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים אשר בתיק החקירה שהושאר לעיוני, עמדתי כי דין הערר להתקבל במובן שיש להכין תסקיר של שירות המבחן בעניינו של המשיב עובר למתן החלטה סופית

עמוד 1

באשר לגורל הבקשה למצער עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה -

6. אמנם במהלך הדיון בבית המשפט קמא הסכים הסניגור המלומד לקיומן של ראיות לכאורה, ועם זאת - במהלך הדיון בפני הועלו טענות לגבי כך שהמתלוננת מבקשת לחזור בה מתלונתה ולגבי כך שלשיטתה, היא לא דוברת את השפה העברית ברמה טובה, ולכן, השוטר שחקר אותה עת הגישה את התלונה - לא הבין את דבריה. לכן, ביקשתי לעיין בתיק החקירה, ומהעיון עולה התמונה הבאה:
7. בעדות של **המתלוננת** מיום 30.9.2014 היא טוענת כי הריב עם המשיב החל שעה שהיא הטיחה בפניו שהוא מובטל, שהכלב שלו ככל הנראה מטריד אותה וביקשה שיצא מהבית (בית מגוריה, שם מתגורר גם המשיב). המשיב החל לקלל אותה, ולטענתה, בשלב מסוים דחף אותה, איים עליה שירצח אותה בנשק ואיים על האחים הקטנים שלו. המתלוננת ממשיכה ומספרת כי הוא איים עליה בעבר כאשר טען שירצח אותה וכי אחד הבנים שלה, ר, שמע אותו מאיים. לטענתה האיומים הושמעו בה פעמים בעבר, לפעמים כל חודש ולפעמים כל שבוע וכי היא מפחדת ממנו מאוד, מפחת כי ירצח אותה וכי היא לא יכולה לישון בלילה בשל פחדים אלו. היא אף טוענת שסיפרה בעבר לשני אנשים על האיומים - **א ב ס פ** וא ה ז. לטענתה היא נפגעה במהלך הדיפתה לעבר הקיר והסבירה כי תלך למחרת לרופא.
8. בעדות השניה של **המתלוננת**, מיום 1.10.2014, מסרה האם כי היא הלכה בבוקר לדיון בבית המשפט בעניינו של המשיב ולכן לא הלכה לרופא. בהמשך מבקשת האם לבטל את התלונה, בתנאי שהמשיב יתחייב במשטרה שלא יתקרב אליה ואל יפגע בה, למרות שהיא מאשרת שוב כי היא מפחדת מהמשיב, מפחדת שירצח אותה ומפחדת שיפגע באחים שלו. כאשר היא נשאלת מדוע היא מעוניינת לבטל את התלונה אם היא עדיין מפחדת ממנו, היא משיבה "לא רוצה בעיות", וכאשר החוקר מקשה עליה ושואל שוב מדוע היא רוצה לבטל את התלונה (לאחר שהיא מאשרת שכל מה שמסרה בעדות הראשונה נכון), היא משיבה: "אני לא רוצה שהוא יעשה לי בעיות". האם אף נשאלת אם היא מטופלת אצל פסיכיאטר ומשיבה בשלילה.
9. העד **פ ס פ** (המוזכר בסעיף 10 לעיל) העיד כי האם המתלוננת פנתה אליו וסיפרה לו שהמשיב מקלל אותה ואיים שירצח אותה. לטענתו, לאחר שסיפרה לו על האיומים, הוא ואדם נוסף בשם ר ע הלכו לשוחח עם המשיב. באותה שיחה המשיב הכחיש שאיים עליה, טען כי היא "משגעת אותו" והבטיח להתנהג כלפיה "יפה". העד ר ע נחקר אף הוא ומאשר שהגיע יחד עם העד פ לשוחח עם המשיב בעקבות תלונות האם, לפני כחודש, בדבר איומים ברצח מצד המשיב. אף הוא מאשר כי המשיב הכחיש את הטענות והבטיח שלא יפגע באם.
10. הבן ר בחקירתו מאשר כי שמע את המשיב מאיים על האם שירצח אותה וכי "לא יקח הרבה זמן עד שתמות". לטענתו, הוא שמע את המשיב משמיע איומים שכאלו פעמיים שלוש בעבר, לפני כחודש וחודשיים. כאשר הוא נשאל מדוע לא התלונן במשטרה - השיב שהוא מפחד מהמשיב, וכאשר נשאל מדוע הוא מפחד ענה "זה לא בן-אדם". לאחר מכן, הוסיף וביקש מהחוקר שלא לגלות למשיב שהוא מסר את העדות כפי שמסר כיון שהוא מפחד מהמשיב ומפחד שהוא יתנקם בו וירצח אותו.
11. **המשיב** בחקירתו מכחיש את האמירות המאיימות שיוחסו לו. לטענתו, האם המתלוננת מטופלת פסיכיאטרית מאז שהבת שלה (אחותו של המשיב) נרצחה על ידי אביה (כלומר, בעלה של האם המתלוננת, האבא של המשיב). לטענתו, מאז האירוע האמא "שונאת את כולנו", ובמיוחד את המשיב "כי הוא דומה לאבא". לטענתו, האם לא רוצה שיתגורר בבית ועל רקע זה היא העלתה כנגדו את ההאשמות. מוסיף המשיב וטוען כי ביום האירוע היה נוכח בבית אח נוסף בשם א, אשר יכול לתמוך בגרסתו, לפיה הוא לא השמיע כל איומים כלפי

האם ולא תקף אותה, וכי היא היתה זו אשר "העיפה עליו כפכף". יוער כאן כי המתלוננת נשאלת אם א שמע את האיומים הלכאוריים, והיא טוענת שהוא היה בחדרו בעת האירוע.

12. א הגיע לבית האם ביום האירוע, שעה שהחוקרים עדיין היו שם ועל פי אחד המזכרים בתיק - כאשר אחד השוטרים שאל אותו אם הוא ראה משהו השיב שהוא לא רוצה להיות מעורב. ממשיך וכותב השוטר במזכר כי א, בנוכחותו, התקשר לבן משפחה, ביקש שיבטלו את התלונה, וסירב לשתף פעולה. יום למחרת התקשר אל א אחד החוקרים וביקש שיסור למשטרה למסור עדות. א הסביר כי לא ראה את האירוע, כי היה בחדר שלו ורק שמע צעקות וכי לא יוכל להגיע לחקירה. בכל אופן, א, אשר לשיטת המשיב היה יכול להפריך את גרסת המתלוננת טוען כי הוא לא שמע את הדברים וממילא, סירב למסור גרסה.

13. אשר על כן, המסקנה לפיה אכן יש ראיות לכאורה נותרת על כנה, כפי שקבע כבוד בית המשפט קמא, למרות הטעונוים במהלך הדיון בפני. עוד אעיר כי לא מצאתי כל אינדיקציה בתיק לכך שהאם המתלוננת לא הבינה את השאלות בחקירה או שהתקשתה במסירה גרסתה ואפנה אף לזהותו של החוקר בחקירה הראשונה.

עילת מעצר -

14. למותר לציין כי ככל שאכן הושמעו האיומים, קיימת עילת מעצר, לרבות סטוטורית, בכל הנוגע למסוכנות הנשקפת מהמשיב. לכך יש להוסיף כי למשיב עבר פלילי, לאור הרשעותיו בכמה עבירות חמורות, אשר בעטין אף ריצה מאסרים בפועל - לרבות מאסר של 44 חודשים בגין שני תיקים שאוחדו אשר בכל אחד מהם יוחסו לו בנפרד עבירות של נשיאת נשק שלא כדין, סחיטה באיומים ועוד. עם זאת, יש לציין כי העבירות האחרונות הינן משנת 2006 (והקודמות מהשנים 2004 ו-2003), כך שבמשך שמונה השנים האחרונות אין כל הרשעות.

15. עילת מעצר נוספת שהועלתה בבקשת המעצר נוגעת לחשש מהמלטות - אך חשש זה אינו מבוסס (למרות שהמשיב הסביר כי לעיתים הוא מתגורר ביער הסמוך לביתו), ובוודאי שאין מקום להורות על מעצר בפועל בגינו.

חלופת מעצר -

16. בית המשפט קמא הורה על מעצר בית מלא בבית של האחות של המשיב, ב..., מקום המרוחק כברת דרך מביתה של המתלוננת, בפיקוח האחות והבעל של האחות.

17. עמדתי כי במקרה זה, טרם קבלת החלטה לגבי דיוטה של החלופה כאמור, מן הראוי לקבל נתונים נוספים לגבי המשיב, יחסו למתלוננת, יחסיו עם האחות המפקחת (אשר הינה גם הבת של המתלוננת), רף מסוכנותו, והסיכון להישנות עבירת האיומים, כמו גם הסיכון שיממש את איומיו - וזאת באמצעות תסקיר של שירות המבחן למבוגרים.

18. אזכיר כי האיום היה בכל הנוגע לשימוש בנשק, וכי למשיב הרשעות קודמות בכל הנוגע לשימוש בנשק. אזכיר עוד כי מתיק החקירה עולה בבירור שהמתלוננת מפחדת עד מאוד מהמשיב והסיבה לכך שהיא מבקשת לבטל את התלונה אינה שהיא חוזרת בה מגרסתה אלא שהיא לא רוצה שהוא "יעשה לה בעיות". עוד אציין כי האח א סירה למסור גרסה שעשויה לסייע למשיב והאח השני ר, מסר את שמסר ואף הוא מפחד מהמשיב.

19. לכן, יש מקום לבחון את המארג המשפחתי באופן קפדני יותר במקרה זה, ובמיוחד שעל פי החקירות של שני המפקחים, האחות צעירה מהמשיב, מטפלת בשתי ילדות ונמצאת בהריון והיא זו שאמורה לשמש כמפקחת עיקרית, שכן בעלה עובד משעה 08:00 עד 16:00.

סיכום -

20. אשר על כן, בנסיבות, אני סבורה כי יש להכין תסקיר של שירות המבחן בעניינו של המשיב לפני שניתן יהא לקבל החלטה סופית בדבר גורל הבקשה למעצרו עד תום ההליכים.
21. על שירות המבחן להכין את התסקיר ולהגישו לבית המשפט קמא, בתוך 21 ימי עבודה לכל היותר. כבוד בית המשפט קמא יקבע דיון נוסף בבקשה לאחר שיוגש התסקיר, בהתאם ליומנו.
22. אני ערה לעומס המוטל על שכמו של שירות המבחן והעומס העודף שמוטל על שכמו של כבוד השופט קמא, ולכן ההחלטה להוסיף מטלה נוספת למצבת המשימות של שירות המבחן כמו גם להוסיף דיון נוסף ליומנו העמוס של בית המשפט קמא ניתנה לאחר שיקול דעת מוקפד ולא כלאחריד. עם זאת, במקרה זה, אני סבורה כי יש צורך בנתונים נוספים, כפי שפורט מעלה.
23. **במצב דברים זה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד מתן החלטה אחרת.**
24. בשולי הדברים אוסיף כי ככל שבין הצדדים אכן מתקיימים מגעים לקראת הסדר בתיק העיקרי, כפי שנטען בדיון, טוב יהא אם יחישו מגעים אלו.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשע"ה, 07 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.